

ת"פ 955/05/15 - מדינת ישראל נגד עאטף שנאוי

בית משפט השלום בעכו

15 ספטמבר 2016

ת"פ 955-05-15 מדינת ישראל נ' שנאוי(עציר)
מ"ת 969-05-15

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם עאטף שנאוי

נוכחים:

ב"כ המאשימה -מתמחה מר דני קייזר

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד איברהים עודה, ס.ציבורי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413ה+29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן עבירת נהיגה ללא רשיון נהיגה עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

2. על פי העובדות הכלולות בכתב האישום המתוקן בהן הודעה הנאשם אזי ביום 26.4.15 בשעות הצהרים בכביש לכיוון עכו הבחין נהג רכב אחר, המתלונן, אשר נסע ברכבו עם משפחתו לרבות ילדיו הקטינים בנאשם נוהג יחד עם אחר ברכב. הנאשם נהג ברכב בצורה נמהרת ורשלנית. כאשר שניה רכבים נעצרו ברמזור אדום העיר המתלונן לנאשם על אופן נהיגתו ועזב את המקום. לאור ההערה החליטו הנאשם וחברו לפגוע המתלונן. הם חיפשו ברחבי העיר עכו אחר רכבו של המתלונן ואיתרו אותו. תחילה המתינו לו לצד רכבו על מנת "לבוא עמו חשבון" משבושש לבוא, החלו לנפץ את רכבו של המתלונן, שברו פנסים מראות, מראות גרמו נזק לפי הרכב וניפצו את שמשת הרכב. עלות תיקון הנזק הגיעה לסך של 23,684 ₪.

עמוד 1

במסגרת הטיעונים לעונש הגישה המאשימה כראיה תמונות הרכב המנותץ ת/1.

3. העבירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערך מוגן של שמירה על קניינו של אדם. ערך מוגן זה

מקבל משנה תוקף, המוצא ביטוי גם בקיומו של סעיף חקיקה נפרד עם מדרג ענישה נפרד, כאשר מדובר ברכב. מעצם טבעה המכונית נשאת ללא השגחה במקומות שונים. אדם אינו יכול להתנייד ובו בזמן לעמוד ולשמור על רכבו. הנאשם פגע בערך מוגן של שמירה על בטחונו של הציבור כאשר הרשה לעצמו לנהוג מבלי שהיה מורשה לכך. עובדות כתב האישום אף מלמדות על הסיכון שהיה כרוך בכך בהתייחס לאופן נהיגתו.

4. באשר למתחם הענישה, מסכימה אני עם הסניגור כי כל אחת מן העבירות בפני עצמה מקימה מתחם ענישה המתחיל במאסר מותנה. הצדדים לא טענו למתחם ענישה נפרד לכל עבירה ואכן מדובר לטעמי בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, מתגלגל אשר מחייב גזירת עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע (ראה סעיף 40(יג) לחוק העונשין).

לפיכך, מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בן 9 חודשים.

5. הנאשם נשלח לעריכת תסקיר בעניינו ובסופו של יום התקבלו שלושה תסקירים.

התסקיר הראשון מיום 19.11.15 מציין כי בשעת ביצוע העבירות נעדר היה הנאשם עבר פלילי ותעבורתי. הערכת שירות המבחן הייתה לרמת סיכון נמוכה להישנות עבירות. אולם, נמצאו אצל הנאשם שרידי סם ולאחר מכן הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן.

התסקיר השני מיום 30.11.15 מציין כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי.

התסקיר השלישי מיום 22.2.16 מציין כי הנאשם התחיל בהליך טיפולי, אולם במהלכו נעצר בגין עניין אחר ואף הוגש כנגדו כתב אישום. שירות המבחן מסכם כי עם כן, אין במעורבותו כדי להוות גורם מפחית סיכון ועל כן ממליץ הוא על ענישה מוחשית וקונקרטי.

6. מוצאת אני לנכון לקבוע כי לעבירה קדם תכנון. ראשית, לעבירת התעבורה קדם תכנון. הנאשם לא מצא את עצמו פתאום נוהג באוטו בלית ברירה. ניתוח רכבו של המתלונן לא נעשה במקום בו העיר לו המתלונן אודות אופן נהיגתו. הנאשם וחברו הקדישו מלאכה לא מועטה לחיפוש רכבו של המתלונן בעיר עכו, המתינו לו והדבר עלול היה להגמר בנזקי גוף. הנאשם וחברו יחד וביצעו עבירה מתוכננת. שמעתי טענות הסניגור בדבר הפגיעה הקשה שחש הנאשם בכבודו. אינני יכולה לראות כעת נסיבה מקלה גם אם אקבל את כל טענות הנאשם באשר לאופן בו העיר לו המתלונן אודות נהיגתו. אין המעשה שעשה הולם את הנסיבות, הוא לא נעשה בלהט הדברים.

7. הנאשם נטל אחריות למעשיו. שירות המבחן התרשם בתסקיר הראשון כי הנאשם הצטער על מעשיו ומבין חומרתם. הנאשם באמת התחיל במהלכים לחזרה למותב, אולם כפי שעולה מהתסקיר השלישי, לא היה אף במעורבות שירות המבחן כדי לסייע. כעת הנאשם עצור בגין אירוע אחר.

8. שותפו של הנאשם לביצוע העבירה אשר לא הורשע גם בעבירת נהיגה ללא רישיון, שכן ישב לצידו של הנאשם נדון והושתו עליו 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. אינני מוצאת כי הנאשם שבפניי יכול לידון לעונש פחות מזה שהושת על שותפו. דנתי בעניין של שותפו למעשה ואינני מוצאת נסיבות מקלות בעניינו של הנאשם שבפניי שאינן חלות על חברו. להיפך, הנאשם שבפניי יש לו גם עבירה נלווית וכן הליך השיקום לא צלח.

9. מסכימה אני עם הסניגור כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח קשה יותר לריצויו מאשר בדרך של עבודות שירות ואין לחפוף חודש מאסר כזה אל מול חודש מאסר מן הסוג האחר. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך כי לנאשם שבפניי עבירה נוספת בגין נהיגה ללא רישיון אם כי בהרשעה ראשונה בעבירה שכזו, בד"כ לא יושת מאסר בפועל.

10. נוכח כל האמור לעיל, מוצאת אני כי הנאשם נמצא בחלק הנמוך של המתחם, אם כי לא בתחתיתו.

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים בניכוי תקופת מעצרו, מיום 26.4.15 עד ליום 14.5.15.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת חבלה במזיד לרכב ויורשע עליה בדיון.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלבצע עבירת חבלה במזיד לרכב תוך שנתיים מיום שחרורו. אם לא יחתום היום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 3 בסך 5,000 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.10.17 ובכל 10 לחודש שלאחר מכן.

ה. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים החל מיום שחרורו.

ו. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת נהיגה ללא רישיון ויורשע בה. תקופת

התנאי תחל עם שחרורו.

רשמתי בפניי כי לנאשם אין רישיון נהיגה ולכן פטור הוא מהפקדתו .

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ב אלול תשע"ו, 15/09/2016 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן , שופטת